

NAKAZOWAĆ (4) *vb impf*

Pierwsze i drugie a jasne.

praes [1 sg nakazuję.] ◇ 3 sg nakazuje (1). ◇ *praet* 3 sg n nakazowało (1). ◇ *impers praet* nakazowano (1). ◇ *part praes act* nakazując (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. nakazać.

Wydawać nakaz, polecać, zarządzać; discernere, denuntiare, edicere, imperare, imponere, iniungere, irrogare, pronuntiare Cn [co] (4) : [Nákázuię/ Iniungo, denuncio. Volck Mmmv.]

Przen: Zmuszać (1) : LAto fámo robotę nákázuie: gołpodarze dobrzy po polu fie fnuią GostGosp 102.

a. O przepisach prawnych i religijnych (3) : kauzy Duchowné [...] wolnémi czyniémi y káfsuiemi od wízelákich Dekrétów [...] nákázuiać reftitucią dóbr Duchownych *vigore* fádu Kápturowégo odiętych. *SarnStat* 876; *Práwo Boże*/ choć o naywíetfze wyftępkí táká wíelzoną śmierć nákázuwáło *PowodPr* 79.

nakazować komu (1): nie znosili tego co im nákázuwano [*quod dicebatur*] *WujNT Hebr* 12/20.

Formacje współrdzenne cf KAZAĆ.

Cf [NAKAZOWANIE]

KCh